

Nieznani, Rzu

Słowa: Jerzy Wadowski

Muzyka: trad.

O! Rzuć ją Johnny, bo już dość tych mąk,

- Rzuć ją Johnny, rzuć ją!

Jej stary kałdun dawno pękł.

- Że na nas czas, więc rzuć ją!

Ref.: Rzuć ją Johnny, rzuć ją,

O, rzuć ją Johnny, rzuć ją,

Bo podróżny już kres i wiatr przestał dać,

Że na nas czas, więc rzuć ją!

Och, pchasz i pchasz, a cieknie furt,

Choć usrasz się, nie zatkasz dziur.

Oh, czy ja śnię, że Stary rzekł,

Że zaraz nam wystawi czek?

Ten sukinsyn, by rychło zdechł,

Na naszej krwi swój napchał miech.

A bękart mat, ten syf i luj,

W mordę nas bił za trud i znój.

Parszywy rejs, rok z hakiem trwał,

Raz śnieg, raz deszcz, ze szkwału w szkwał.

Za krwawy pot, za pieski los,

Pomyjeś żarł, dostaniesz grosz.